

عنوان مقاله:

تحلیلی بر وضعیت توسعه یافتگی شهرستان های استان فارس

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی منطقه ای، دوره 3، شماره 9 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مهدی مومنی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، نجف آباد، ایران

غلامرضا قهاری - دانشجوی دکتری جغرافیای طبیعی و اقلیم شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

روند تحولات اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی در دهه های اخیر و گوناگونی بستر جغرافیایی، به شکل گیری نوعی خاص از نظام فضایی استقرارگاه های انسانی در پهنه ی سرزمینی منجر شده است. در این راستا عدم تعادل فضایی در ارائه خدمات و تسهیلات مولد و زیربنایی و همچنین عدم هماهنگی بین رشد و توسعه نواحی و مناطق مختلف موجب برهم خوردن نظم فضایی سکونتگاه ها از یک سو و رشد شتابان و بی رویه ی بعضی از شهرهای درجه اول گردیده است. هدف اصلی این تحقیق، تحلیل روند توسعه یافتگی شهرستان های استان فارس در بازه ی زمانی ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۰ و بررسی نابرابری های فضایی توسعه در این مناطق می باشد. این پژوهش با به کارگیری تکنیک های آماری تاکسونومی عددی، ضریب ویلیامسون و رگرسیون چند متغیره، سطح توسعه یافتگی شهرستان های استان را با ۶ شاخص اصلی و ۵۲ زیرشاخص مورد بررسی قرار داده است. نتایج نشان می دهد که: در طول دوره ی آماری، از تعداد شهرستان های توسعه یافته کاسته شده و بر تعداد شهرستان های محروم افزوده شده است. دلیل اصلی اختلاف توسعه یافتگی در شهرستان های استان، ناشی از عدم توزیع عادلانه خدمات، زیرساخت ها و شاخص های مرتبط با بخش های کشاورزی و آموزشی- بهداشتی می باشد.

کلمات کلیدی:

توسعه یافتگی، نابرابری فضایی، تاکسونومی عددی، رگرسیون چند متغیره، فارس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1914889>

